

ปัจจัยที่มีผลต่อการใช้ยากันชักอย่างถูกต้อง
ของผู้ดูแลบุคคลปัญญาอ่อนในแผนกผู้ป่วยนอก
โรงพยาบาลราชานุกุล (2544)

Factors effecting on care-taker's knowledge in OPD of Rajanukul hospital

ศรีวัฒนา เทอดประวัติ
บุษกร เล็กเลิศศิริวงศ์
มนต์สิริ ธรรมศรี
ขจร ทองกิตติกุล
ศรัณย์พร สัจจะบันดาลใจ

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษา ระดับความรู้และปัจจัยที่สัมพันธ์กับการใช้ยาอย่างถูกต้องของ ผู้ดูแลบุคคลปัญญาอ่อน กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ดูแลบุคคลปัญญาอ่อนที่มารับบริการที่แผนกผู้ป่วยนอก โรงพยาบาลราชานุกูล ระหว่างวันที่ 1 มี.ค.-28 เม.ย. 2544 จำนวน 44 คน เก็บข้อมูลโดยการ สัมภาษณ์จากแบบสอบถาม จำนวน 12 คำถาม ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าส่วนใหญ่เป็นหญิงมีราย ได้ต่ำ การศึกษาระดับประถมศึกษา อาชีพแม่บ้าน อายุระหว่าง 30-50 ปีและเป็นบิดามารดาของ บุคคลปัญญาอ่อน พบว่าเกณฑ์ความรู้ในเรื่องการใช้ยากันชักอย่างถูกต้องอยู่ระดับสูงคิดเป็นร้อยละ 81.8 ตามเกณฑ์ที่กำหนด อายุเป็นปัจจัยเดียวที่มีความสัมพันธ์กับความรู้การใช้ยากันชักอย่างถูก ต้องอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผู้ที่มีอายุน้อยจะมีความรู้มากกว่าผู้ที่มีอายุมาก ผู้ดูแลบุคคลปัญญา อ่อนส่วนใหญ่จะมีความรู้ด้านการรับประทานยากันชักอย่างสม่ำเสมอตามแพทย์สั่ง ความรู้ที่ยัง ขาด คือ ความรู้ในเรื่องฤทธิ์ข้างเคียงที่อาจเกิดขึ้นจากการใช้ยากันชักต่อเนื่องกันเป็นเวลานานและ เวลาในการรับประทานยาหลังอาหาร ฉะนั้นเพื่อให้การดูแลบุคคลปัญญาอ่อนที่ต้องใช้ยากันชัก เป็นไปอย่างถูกต้อง ควรมีการจัดบริการ/หน่วยปรึกษาในการใช้ยา(Drug Counseling Unit)และจัด ทำแนวทางการปฏิบัติรวมทั้งข้อมูลผลข้างเคียงที่เกิดจากการใช้ยากันชัก